

Formanden: Folketingsmanden for Viborg Amts 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Anders Nielsen: Det ærede Medlem maa tilgive mig, det er ikke Tingets Formand, der har rettet en Henvendelse til de tre Venstregupper; det er Konseilspræsidenten, der har spurgt os, om vi vare villige til at lade denne Sag passere uden Diskussion. Det have vi sagt Nej til. Denne Fremgangsmaade kunne vi ikke billige, idet Udvalgsforslaget, saa vidt vi kunne se, muliggør, at det Spørgsmaal, som der er raabt saa højt op om baade paa Gader og Stræder, i og udenfor dette Ting: J. C. Christensens og Bergs Rigsretsstævne, syltes hen igen.

Formanden: Folketingsmanden for Holbæk Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Konseilspræsidenten har henvendt sig til de andre Partier efter den højtærede Formands direkte Anmodning, idet Formanden ikke mente at kunne sætte Sagen paa Dagsordenen, medmindre han fra alle Partier fik Tilsagn om, at man vilde føre den igennem uden Diskussion. Da der nu fra de tre Grupper foreligger Erklæring om, at de ere villige til at afbryde Finanslovbehandlingen og optage Forhandlingen om det andet Punkt, skal jeg gentage min Anmodning til den højtærede Formand om at sætte vort Forslag om Udvalgsnedsættelse, der ligger hos ham, paa Dagsordenen i Morgen.

Konseilspræsidenten (Zahle): I Anledning af, at det i den Skrivelse, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen) har tilstillet mig, hedder: „hvis der bliver rejst Tiltale mod andre end Alberti“, ønsker jeg her at gribe Lejligheden til at rette en Misforstaaelse, som jeg har opdaget er meget gængs. Jeg troede fra først af, at det var en Misforstaaelse, som bevidst udspreddes af Folk, som vidste bedre Besked, men jeg har set, at der ogsaa er Folk, som i al Naivitet tro paa det. Det er, at hvis man begyndte med Rigsretstiltale imod Alberti, vilde man under denne Rigsretstiltale imod Alberti kunne faa oplyst, hvordan de Herrers Forhold vare — maa jeg have Lov til i denne Forbindelse at sige de Herrer J. C. Christensens og Bergs. Dette er en fuldkommen Misforstaaelse. Jeg ser et æret Medlem, som har udtalt sig ud fra denne Misforstaaelse

ovre i Viborg. Jeg læste det nylig i et saa anset Blad som „Østsjællands Folkeblad“, hvor Redaktør Svarre har skrevet det. Jeg ser Folk for Alvor slutte sig til denne Misforstaaelse. Jeg skal derfor oplyse, at Rigsretstiltale imod Alberti kommer til at dreje sig om, hvorvidt han har gjort sig skyldig i Embedsforbrydelse ved sit Forhold til Landbrugslotteriet, ved Uddelingen af visse Byggedispensationer, ved Meddelelse af en Apotekerbevilling og en Teaterbevilling, for hvilken hans Svigersøn modtog Bestikkelse. Men under disse Sager imod Alberti, hvis de anlægges, kan der for Rigsretten kun undersøges det, som vedrører disse Sager specielt. Hvorvidt den daværende Finansminister, det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) har overskredet sin Embedsmyndigheds Grænser ved at udlaane efter Albertis Anmodning 1½ Mill. Kr. af Statskassen, om dette Spørgsmaal kan der intet oplyses under en Rigsretstiltale imod Alberti. Lige saa lidt kan der under en Rigsretstiltale mod Alberti oplyses noget som helst om, hvorvidt den daværende Indenrigsminister har begaaet en strafværdig Embedsforførmelse ved ikke at skride ind imod Alberti, den Gang han i 1906 og senere i 1907 blev advaret om, at alt ikke var, som det skulde være med Hensyn til Alberti. Jeg ønsker at rette denne Misforstaaelse, efter at jeg har faaet Vished for, at der er Folk, der i god Tro dele den.

Hvad i øvrigt denne Forhandling angaar, synes den jo at tyde paa, at man egentlig kun strides om, hvem der er mest ivrig for at faa Sagen hurtigst muligt frem, og jeg tror da der at turde sige, at vi, som erklære, at vi ere villige til at gaa til Handling, nemlig til det første Skridt paa Handlingens Vej, Udvalgsnedsættelse, uden et eneste Ord, ere dog virkelig dem, der ville gøre det mest mulige for at fremme denne Sag hurtigst. Hvis vi stille et Forslag fra det radikale Venstres Side om Rigsretstiltale uden Forberedelse i et Folketingsudvalg, vil jo den sandsynlige Følge deraf blive, at efter at vi have haft en stor Debat om dette Forslag, henvises det derpaa til Udvalg, d. v. s. at vi faa Udvalg maaske først ind i December Maaned, medens vi derimod kunde have haft Udvalg i Dag og kunne faa det i Morgen, naar blot de 49 Herrer ikke ville modsætte sig det.

Jeg skal blot tilføje, at det er Ministeriets bestemte Villie, at Retten skal have sin Gænge i denne Sag. Den Mistanke, som den offentlige Mening hæfter